

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

Redisciplinarea bisericii.

De : Diaconul Dr. Gh. Comșa.

Oamenii de caracter totdeauna au avut și au o mare înrăurire asupra instituțiilor, ce le conduc. Firește, nu dela astfel de oameni au pornit cei cari au tot interesul să confunde instituțiile cu persoanele. Căci oamenii de caracter au principii sfinte, ajută bisericii în cel mai înalt grad. Toți cei ce lucrează împotriva caracterelor mari, se scot pe ei înșiși dintre binefăcătorii așezămintelor create pentru fericirea omenirii. Când bărbații de caracter sunt persecutați, se împlinesc cuvintele Scripturii: „*Vă vor ucide părându-li-se că aduc jertfă lui Dumnezeu*”.

Istoria nu va înscrie — ce e drept — pe paginile ei numele tuturor luptătorilor tari de caracter, iar dacă va însemna ceva, nu totdeauna va reoglindi adevărul, pentru că de multeori asprimea judecății întunecă. Faptele oarecum smulse din pulsul vieții omenești și evenimentele desfăcute de persoană vor ști însă, ca să producă îndreptarul judecății drepte. Câtă parte are în istoriografie obiectivitatea, erorile individuale și ale timpului! Oare acestea nu influențează și în biserică? De sigur, că au un rol, pe care însă îl determină totuși caracterele!

În consecință, ori de câte ori se discută progresul bisericii, trebuie să cautăm a lăsa la o parte persoanele. Doctrina și viața creștină nu admit să fie atinse de veleități personale. Am asistat pe temeul discuțiunii în jurul unificării organizației bisericești la discuțiuni cu ascuțiri — așa putea zice — personale. Discuția dintre părintele Econ. Dimitrie Popescu — Moșoia și protopopul Emilian Stoica putea să rămână lipsită de aspecte personale.

Dar câte pilde nu s'ar putea aduce. Dacă ne oprim cu gândul asupra oricărei situații din viața noastră bisericească, găsim neconținut necesitatea redisciplinării. Să luăm, bunăoară, cazul cu sectanții. Cât ce s'a ivit în cutare sat chiar numai un pocăit, trebuie începută opera de salvare, iar în caz de insucces biserica trebuie să ia atitudine față de cel rătăcit, dar o atitudine mai riguroasă, luând măsuri și față de cei neglijenți în învățătură și în cuvânt. Să ne reprezentăm sfințenia, podoaba spirituală a bisericii și lăncezeala oamenilor. Pot oare sta ele alături? Evident, că lăncezeala trebuie lipsită de orice menajare.

Avem regulamente pentru buna conduită a clerului, facute în spiritul sfințelor canoane, avem regulamente pentru disciplina monahală, etc. Ele trebuiesc aplicate acolo, unde este nevoie. Altcum instituțiile vor suferi. Cine nu știe, bună oară, că s'au ivit cazuri (deși foarte puține) când persoane bisericești s'au tocmit cu parohienii pentru plata serviciilor divine. Nimic mai greșit, decât un asemenea act. Prestigiul preotului este pierdut în cazul acesta. Se știe apoi, că unele persoane pentru interese particulare lipsesc dela postul lor pe timp mai îndelungat fără justificarea cuvenită. Nu se îngăduie nici o trecere cu vederea, pentru că disciplina nu poate fi altcum menținută. Toți trebuie să fie pătrunși de marea lor datorié. Conducătorii să conducă, iar ceilalți să se supună. Ar fi o nenorocire, să se încredințeze un vapor unui capitan, care lasă vaporul în știrea lui. Toate vasele, cari plutesc pe apă, s'ar lovi de stânci, dacă nu ar avea cârmuitori. Dar iarăși ce fel de supuși sufletești pot fi cei ce nu cunosc disciplina bisericească?

Dacă viața vechilor creștini era atât de frumoasă, aceasta se explica prin disciplina cea mare a bisericii, de care știau frică chiar și împărații temători de Dumnezeu. Oare să fie pierdut biserica ceva din autoritatea ei? Nu a pierdut în ochii celor cari știu să facă distincție între instituție și persoane. Prin urmare: se cere o redisciplinare, cerută și de alte persoane bisericesti. Mi-a aduc aminte, că ilustrul nostru scriitor, părintele Gala Galaction din București, cerea cu insistență redisciplinarea bisericii. Este aproape un an de atunci. Coloanele revistei bisericesti, în care a scris, poate rar vor mai fi răsfosite, dar viața noastră de sigur va fi răstăită odată de Mântuitorul, căruia zicem, că-i slujim. De aceea ideea datoriei este cea dintâi, care ne poate duce la redisciplinare. Ideea intereselor egoiste nu poate fi izvor de progres, dar este izvor de progres orice muncă, ce se dezvoltă pentru a face mai buni, mai fericiți pe alții. Banul câștigat pe nedrept poate cumpăra egoismul, dacă îi convine, dar nu poate cumpăra altruismul.

Evident, că unde nu conștiința datoriei și munca creștină stăpânesc, nu se poate vorbi de adevărată disciplină. *Lăsați să pătrundă, lăsați să biruiască omul datoriei, omul muncii, încurajați pe cei ce se osteneesc pentru mântuirea sufletelor și nu aveți nevoie să vorbiți de disciplinare.*

Nădejdi mari ne leagă pe acest teren în biserica noastră ortodoxă. Ea va birui.

Vindecarea slăbănogului.

Meditație pentru Dumineca a doua din postul Paștilor.

Isus Christos a intrat într-o casă din orașul Capernaum, iar poporul înțelegând, că este acolo, a alergat la el din toate părțile, așa că s'a umplut casa de oameni, încât nu încăpeau nici pe lângă ușă.

Intre mulțimea de oameni, cari au venit la Isus — izvorul tămăduirilor, au venit patru inși, aducând un om slăbănog pe un pat, și văzând ei, că nu pot străbate de atâta mulțime, au spart acoperemântul casei, unde era Christos și așa cu pat cu tot l-au slobozit în casă înaintea lui Christos. Au alergat așadar la Christos tot felul de oameni năcăjiți și bolnavi, ca să afle mângâiere și să dobândească tămăduire. Au venit oamenii la Isus cu toată încrederea, pentru că din minunile, cari le-a făcut, s'au convins, că el *poate ca să le ajute lor!*

Dar ei au venit la el cu dragă inimă, pentru că s'au adevărit, că el *și voiește* să facă bine tuturor oamenilor!

Câți oameni sănătoși însă nu l-au căutat pe Christos! Și poate, că nici bolnavul din evanghelia de astăzi nu venea la Isus, dară năcazul și suferința l-au determinat să meargă și să caute pe doftorul sufletelor și al trupurilor. Este lucru dureros și trist, dar adevărat. Dară din aceasta învățăm, că năcazurile și suferințele, cari ni-le trimite Dumnezeu, să-le privim ca un îndemn, prin cari Dumnezeu voiește, ca să ne aducem aminte de el, iar cel ce se apropie de el cu credință tare, aceluia îi dă darul său ceresc.

Această credință tare o vedem noi în evanghelia de astăzi, și anume: când a văzut Isus credința cea mare a celor patru inși, care s'a arătat prin aceea, că neputând ei străbate la el de atâta mulțime, au spart acoperemântul casei și așa au slobozit pe cel bolnav cu pat cu tot înaintea lui, atunci a zis Isus către cel suferind *Fiule*, prin care cuvânt îi resplățește încrederea și se îndură spre el, precum se îndură un tată și părinte iubitor față de fiul său năcăjit și amărât.

Și Isus nici că putea întimpina cu mai multă bunătate pe cel bolnav, decât prin cuvântul cu care l-a agrăit, pentru că *bolnavul avea trebuință de mângâiere.*

Această agrăire însă a fost tot odată și o asigurare despre aceea, că *Christos voiește să-i ajute bolnavului în suferințele sale* și îi zice: „*iartă-ți-se fie păcatele tale*“. Aceasta este mângâierea cea adevărată: iertarea păcatelor, pentru că chiar păcatele îl chinuiau mai mult pe bolnav. Păcatele l-au făcut neputincios în așa măsură, încât nu putea să umble, căci de câte ori privea la mâinile și picioarele sale amortite, conștiința îl muștra și zicea în sine: iată aceste mâni și picioare le-am întrebuițat la păcate, cari mi-au cauzat boala grea de nu pot umbla. Prin urmare, bolnavul nu putea auzi din Gura lui Isus cuvânt mai mângâitor decât acela, când i-s'a spus: „*iartă-ți-e fie păcatele tale*“. Ce liniște, ce bucurie și ce mângâiere dulce a simțit bolnavul în inima sa la auzul acestor cuvinte dumnezeiești ale lui Isus, cari îi aduceau ușurare și-l conduceau la calea fericirii.

Dară Christos nu zice numai atâta slăbănogului, ci mai adaugă: „*scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta*“, adică vrea să zică *scoală-te dela pământ și începe o viață nouă*, căci până aci ai zăcut, deci *umblă cu dreptate pe picioarele tale!*

Da, creștine iubite, *ia-ți patul tău*, căci patul tău e viața ta cea păcătoasă și slăbănoagă de până aci, pentru că până acum te-a purtat patul pre tine, de aci înainte însă poartă-l tu pe el.

Până acuma ai fost rob patimilor tale, pe viitor însă tu vei fi stăpân peste ele. „*Mergi la casa ta*“, căci până aci te-au purtat alții și ai umblat prin străinătate, acuma însă întoarce-te la moștenirea ta, adică la starea cea dintâi a binelui și a fericirii, precum părinții tăi ți-au lăsat moștenire casa lor. Intoarce-te așadar la casa ta, la viața cea după legea lui Dumnezeu.

Deci, Preabunule Isuse, precum a aflat slăbănogul pe cei patru, cari l-au dus la Tine, așa să ne fie noaună cei patru evangeliști, cari au scris viața Ta și ni-au lăsat învățăturile Tale ca niște comori scumpe! Și precum cei patru în Capernaum, așa și noi să spargem părțile cugetelor și a faptelor rele, prin cari ne-am depărtat de la Tine, ca să ne învrednicim și noi a auzi cuvintele mângâitoare: „*Fiu! iartă-ți-se păcatele tale!*“

Protopresb. Ioan Murgu.

Congresul național-bisericesc.

Luni, în 2 Martie a. c., la orele 8 a. m. toți deputații s'au întrunit în biserică catedrală, unde s'a săvârșit liturgia celor înainte sfințite împreună cu Chemarea Duhului Sfânt.

După terminarea slujbei dumnezeiești deputații, în frunte cu PP. SS. LL. ierarhii mitropoliei noastre, au mers în sala cea mare a prefecturii județene: Aici I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, luând loc în scaunul prezidial și având la dreapta pe PP. SS. LL. Episcopul nostru diecezan Iosif și Arhiereul nostru Filaret, iar la stânga pe P. S. Sa Roman al Orăzii Marii, deschide *ședința XI* a sesiunii congresuale, convocată în toamna anului trecut, cu următoarele cuvinte:

Prea Sfințiile Voastre! Marit Congres!

Sesiunea Congresului nostru național-bisericesc deschisă în toamna trecută n'a fost închisă, ci ședințele ei au fost numai ajurnate, în așteptarea proiectului de unificare a bisericii ortodoxe din toată țara. Acest proiect a fost alcătuit și ni s'a prezentat și nouă, ca să luăm cunoștința de cuprinsul lui și să ne spunem cuvântul. Astfel am ținut, ca să convoc Congresul nostru ajurnat la o nouă ședință. Avem, dlor deputați, să ne pronunțăm într'o chestiune de foarte mare importanță pentru biserică noastră, avem să ne pronunțăm în chestiunea unificării cu celelalte biserici din cuprinsul țării. Sânt convins, ca D-voastră veți privi și de data aceasta și veți judeca această mare chestiune cu spirit de adâncă pătrundere, și de largă înțelegere a intereselor superioare ale sfintei noastre biserici, și veți găsi acele soluții, prin care biserică va fi așezată pe temelile unui progres sigur, ca să poată fi și de aici înainte ceea ce a fost în trecutul neamului nostru.

Dela ultima noastră întâlnire am durerea să constat, că s'au rărit rândurile membrilor episcopatului nostru. P.

S. Sa Episcopul Ioan al Aradului în ziua de 21 Ianuarie a trecut la cele vecinice... Nu este de lipsă, să vă arăt aici activitatea plină de devotament, de sinceră și profundă dragoste către biserică și neam, pe care adormitul în Domnul a desfășurat-o pentru binele eparhiei sale, pentru binele mitropoliei noastre și pentru binele întregului nostru popor.

Ridicat din pătura țărănimii sănătoase dela sate, el a fost expresia vie a credinții poporului și a bisericii sale, a fost interpretul dorințelor și aspirațiilor acestui popor, cu care s'a simțit una în toată vremea vieții sale, păstrând astfel tradiția frumoasă a legăturii nedespărțite între turmă și păstor.

Congresul național-bisericesc își exprimă de o parte adâncile sale regrete pentru pierderea îndurată, iar de altă parte își arată mulțumita și recunoștința pentru tot binele, pe care l-a făcut neamului și bisericii sale acest venerabil episcop. Ca semn al acestei mulțumite și recunoștințe să ne ridicăm și să zicem:

„Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii“.

Mulțumindu-Vă, pentru că v'ați prezentat în număr atât de frumos declar ședința deschisă...

Luând apoi cuvântul P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Ioan, face amintire, că dela ședințele de astă toamnă ale Congresului până acuma I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a trecut prin o boală primejdioasă, pe care însă cu ajutorul lui Dumnezeu a învins-o. Mulțumind lui Dumnezeu, că ni l-a dat întreg și sănătos bisericii, felicită pe I. P. S. Sa, că astăzi se află iarăși vesel în mijlocul turmei sale cuvântătoare și-i dorește încă ani mulți de păstorire rodnică. Deputații se alătură la cuvintele de felicitare ale Prea Sfințitului nostru Episcop diecezan și ovaționează îndelung pe I. P. S. Sa, care le mulțumește pentru aceste manifestări de simpatie.

Intrându-se în ordinea de zi, se constată, că deputații sunt în număr capabil de a aduce hotărâri valide.

Se prezintă apoi raportul Consistorului mitropolitan privitor la unificarea organizației bisericești. Se predă comisiunii speciale, care se întrecește cu deputații: Dr. A. Magier (din cler) și I. de Preda și Dr. G. Dubleş (dintre mireni).

În *ședința XII* a actualei sesiuni s'a pus la ordinea zilei recostituirea Consistorului mitropolitan, al cărei rezultat l-am publicat în numărul nostru trecut.

Raportorul comisiunii organizatoare prezintă adresa Consistorului mitropolitan, cu care se înaintează protestul P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului față de concluzul congresual de astă toamnă, cu care orașul Alba-Iulia s'a reincorporat la arhidieceză. La propunerea comisiunii, Congresul regretă, că P. S. Sa Episcopul Nicolae a înaintat protest în contra concluzului definitiv al Congresului și își exprimă convingerea, că însuși P. S. Sa va reveni asupra acestui act.

În *ședința XIII*, după cetirea și autentificarea protocolului ședinței precedente se pune la ordinea zilei raportul comisiunii speciale de unificare. Raportorul Dr. Silviu Dragomir referă asupra raportului Consistorului mitropolitan Nr. 58 dela 1 Martie, a. c. în chestiunea unificării

organizației bisericești, făcând un amănunțit expozeu despre lucrările, cari s'au săvârșit în timp de 4 ani în această chestiune, până s'a ajuns la proiectul de lege pentru organizarea bisericii ortodoxe române și la statutul pentru organizarea acestei biserici.

Face următoarele constatări și propuneri:

Opera de unificare a organizației noastre bisericești, merită a consolida temelile, pe care e așezată această instituție dumnezească, se apropie de realizarea ei definitivă prin prezentarea „proiectului de lege pentru organizarea bisericii ortodoxe române” și a „proiectului de statut de organizare a bisericii ortodoxe române”.

Ambele proiecte sunt rezultatul unor stăruințe îndelungate, depuse de către reprezentanții bisericii române pentru a găsi formula cea mai potrivită de închiegare a acestei organizații și a înlătură deosebirile create de evoluția istorică, ce a stat în calea unificării.

De sigur, că nu cade în competența organelor bisericești a aproba o lege a statului, chiar și când această lege, ca în cazul de față, garantează posibilitatea de funcțiune a bisericii. Congresul poate însă să-și manifeste în legătură cu proiectul de lege anumite desiderate.

Cu deosebită mulțumire constatăm deci, că cele mai de seamă principii ale unei organizații reprezentative constituționale ni-le garantează și statul în legea sa fundamentală, cu singura deosebire, că de acum cea mai înaltă corporațiune reprezentativă a întregii biserici este, în afară de Sf. Sinod, Congresul național-bisericesc pentru întreaga biserică a Românilor de religie ortodoxă. De asemenea celelalte dispoziții generale, pe temeiul cărora s'a întocmit și proiectul de statut, sunt în conformitate cu principiile de unificare enunțate în hotărârile anterioare ale congresului nostru, cu mici excepțiuni. Deosebit de înțeleaptă găsim dispoziția, ce se ia cu privire la congresul mitropoliei Ardealului, care va continua să ființeze și funcționeze cu organul său executiv până la rezolvarea afacerilor comune episcopilor din mitropolia Ardealului, cu acelaș mod de constituire și cu aceleași atribuțiuni, în afară de cea a alegerii arhiepiscopului și mitropolitului.

În fine constatăm, că atât în ceea ce privește textul autentic al proiectului de lege, cât și al proiectului de statut, considerăm de atare textul proiectelor aici anexate, în urma comunicării și a înțelegerii convenite cu dl ministru al cultelor.

Proiectul de „Statut de organizare al bisericii ortodoxe române”, elaborat de Sf. Sinod și de o comisiune specială, cade în competența congresului de a-l aproba și a-l introduce, înlocuind cu el Statutul organic, de care s'a condus biserică până acum. În conformitate cu hotărârea Nr. 85 din 1921, mărturisim și acum, că numai biserică este în drept a-și stabili, în temeiul principiului de autonomie, statutul său de organizare.

În fine congresul făcându-și rezervele sale cu privire la trei chestiuni, enunță următorul concluz:

1. Congresul național-bisericesc ia act cu cea mai vie satisfacție de rezultatul fericit al lucrărilor de unificare, inițiate de mitropolia noastră prin hotărârea din 23

Aprilie 1919 a Sinodului episcopesc și prin concluzele Nr. 61 din 1920 și 85 din 1921 ale Congresului național-bisericesc și terminate acum prin prezentarea proiectelor Corpurilor Legiuitoare.

2. În deosebi, Congresul examinând materialul acestor proiecte în conformitate cu hotărârile sale anterioare, constată:

a) că „Proiectul de lege pentru organizarea bisericii ortodoxe române” realizează un postulat al bisericii justificat prin principiul de autonomie, care i se garantează pe deplin. Noua lege va avea un caracter de lege fundamentală, prevăzută și prin Constituție.

b) că „Proiectul de statut de organizare a bisericii ortodoxe române”, elaborat de organele bisericii înfăptuiește aproape în întregime principiile, cari constituie temelia vechei organizațiuni a mitropoliei noastre.

3. Adoptă Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, cuprinzând articolii 1—184 cu unele modificări.

Luând cuvântul I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, face declarația, că opera de unificare bisericească a rezultat ca o necesitate pe urma înfăptuirii idealului nostru național. Are convingerea, că din organizația bisericii ardeleni nu s'a jertfit nimic spre slăbirea ei și că prin primirea proiectului de lege a unificării bisericești s'a dat ajutor efectiv bisericii române, pentru ca ea să se poată organiza pe temelile șaguniane, cari în mare parte sunt în uz din vechime și cari nu vor întârzia să-și dea rodul lor îmbelșugat. Spune apoi, că din vina împrejurărilor s'a trăgănat atât de mult problema unificării. Dar această trăgăneală și-a avut și foloasele ei, căci s'au apropiat concepțiile și astăzi putem întinde mâna, în cadrele organizației șaguniane, clerului și poporului din celelalte părți ale țării.

Continuând apoi, I. P. S. Sa zice: Cerem suprimarea articolelor 141 și 142 din statut, prin cari s'a făcut atârătoare de episcop executarea unor concluze ale adunărilor eparhiale. Am fericirea să fac împreună cu frații episcopi declarația, că renunțăm la acest drept. Noi nu ni l-am revendicat niciodată, fiindcă ne-am dat seama, că orice hotărâre trebuie să iasă din înțelegerea desăvârșită a clerului și poporului deopotrivă. Suntem convinși, că pe urma organizației, ce se dă, tradiția trecutului se va întări și aiurea, cum s'a întărit și la noi.

La baza acestui proiect stă principiul autonomiei. Să nu uităm însă, că ea trebuie să fie scrisă nu pe hârtie, ci adânc în sufletele noastre și de acolo să scoatem energii pentru apărarea ei.

În clișa aceasta, când se cere votul DVoastră, dați-mi voie, ca cu experiența alor 70 de ani și mai bine dela introducerea Statutului nostru Organic să repet și de data aceasta cuvintele mitropolitului de vrednică amintire Andreiu, rostite cu ocazia deschiderii Congresului național-bisericesc din anul 1868: „Depun cu desăvârșită odihnă sufletească toată competența legislativă și administrativă a bisericii noastre naționale în mâinile congresului prezent și a celor viitoare congrese” și tu-

turor corporațiilor bisericești, cu adâncă convingere, că aceste corporații vor găsi lumina și înțelepciunea de lipsă pentru a lucra la înaintarea bisericii.

Noi ierarhii dam binecuvântarea noastră, rugând pe bunul Dumnezeu, ca roadele lucrărilor și hotărârilor noastre să fie spre binele și fericirea sfintei noastre biserici și a neamului”.

Deputații au ascultat cu multă satisfacție declarațiile solemne ale I. P. S. Sale și prin aplauze frenetice au dat consfințire enunțaiunilor făcute de capul bisericii de dincoaci de Carpați.

Se votează apoi diurnele și speșele de călătorie ale deputaților și se iau dizpoziții pentru autenticarea procesului verbal.

Terminate fiind chestiunile puse la ordinea zilei, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae face o reprivire asupra hotărârilor aduse și mulțumește deputaților pentru dragostea frățească și înțelegerea superioară, ce au arătat-o la aducerea acestor hotărâri, cari vor avea darul să lase urme luminoase în viața bisericii noastre. Impărtășindu-le binecuvântarea sa arhierască, declară sesiunea închisă.

La cuvintele I. P. S. Sale, în numele deputaților congresuali, răspunde deputatul I. Preda, care mulțumește I. P. S. Sale pentru înțeleapta conducere a desbaterilor, careia în mare parte sunt a se mulțumi rezultatele frumoase ale actualei sesiuni și-i urează viață îndelungată și cu sănătate, spre a-și putea îndeplini frumoasa și greaua misiune, de care s'a învrednicit.

Rup.

Există recurs împotriva deciziunilor Comitetului agrar?

Se știe, că pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor funcționează un organ superior, numit „Comitetul agrar“, servind ca instanță de revizuire și ca organ consultativ al ministrului.

În competența Comitetului agrar cade judecarea tuturor cererilor de revizuire cu privire la hotărârile definitive ale instanțelor de fond în materie de expropriere, însă este limitată numai la cazurile de violare a legii sau greșita ei interpretare.

Cererea de revizuire se adresează președintelui Comitetului agrar în termen de două luni dela pronunțarea hotărârilor, cari se atacă cu revizuire.

Comitetul agrar hotărăște asupra comasării, schimburilor și retrocedărilor de terenuri, asupra caracterizării regiunilor atât din punct de vedere al situațiunii geografice, cât și din punct de vedere al desimeii populațiunii.

Fiind cererea de revizuire rezolvată prin deciziunea Comitetului agrar, se naște întrebarea, oare această deciziune este definitivă, sau mai există vre-un drept de recurs.

Secția III a Curții de Casație a judecat nu de mult un recurs făcut de un mare proprietar, expropriat în întregime de către Comitetul agrar printr'o deciziune a sa. Proprietarul a înaintat recurs împotriva acestei deciziuni și ivindu-se divergență de păreri, procesul s'a desbătut din nou săptămâna trecută în complectul Curții de Casație. După lungi desbateri, secția III-a a Curții a respins recursul ca inadmisibil, stabilind astfel, că împotriva deciziunilor date de Comitetul agrar nu există drept de recurs.

Ș T I R I

Personale. PP. SS. LL. Episcopul diecezan Iosif și Arhiepiscopul Filaret au plecat luni seara la București, unde iau parte la lucrările Senatului, care a luat în desbatere legea de unificare a organizației bisericești.

Alegeri confirmate. Consistorul diecezan, în ședința sa bisericească din 7. Martie a. c., a confirmat următoarele alegeri de preot:

a) alegerea preotului *Victor Popoviciu* din Deliblata, de paroh în parohia II vacanta din *Satul-uoii*;

b) alegerea cand. de preoție *Matei Armas*, prof. la liceul „Traian Dodu“ din Caransebeș, de paroh în comuna *Petnic*;

c) alegerea cand. de preoție *Nicolae Căreba*, de paroh în parohia I vacanta din *Rudăria*;

d) alegerea cand. de preoție *Ioan Goanță*, de paroh în parohia II vacanta din *Rudăria*;

e) alegerea cand. de preoție *Dimitrie Botân*, de paroh în parohia vacanta din *Sculea*;

Numiri. Consistorul diecezan, în ședința sa bisericească din 7. Martie a. c., a numit administratori parohiali pe:

b) preotul *Aurel Colojoară* din Denta în parohia II din *Mehadia*;

b) pe cand. de preoție *Gheorghe Ogherlaci* în parohia din *Moniom*;

c) pe preotul *Romul Jurchescu* din Peștere la parohia din *Ruginosu*;

d) în parohia vacanta din *Șopotul vechiu* a numit pe fostul capelan de acolo *Emil Chimbir* și

e) în parohia vacanta din *Duleu* a numit pe fostul capelan de acolo *Petru Damsa*.

Legea de unificare a organizației bisericești. Ziarele din capitală aduc știrea, că în palatul mitropolitan din București s'a ținut, sub prezidiul I. P. S. Sale Mitropolitului primat Miron, o consfătuire a prelaților bisericii noastre, în care s'a făcut revizuirea proiectului de lege pentru organizarea unitară a bisericii. La consfătuire a luat parte și dl. Al. Lăpedatu, ministrul cultelor și artelor.

Nou doctor în teologie. Cu multă bucurie vestim cetitorilor noștri, că valorosul colaborator al foii noastre diaconul Dr. Gheorghe Comșa, subdirector general în Ministerul Cultelor și Artelor, a fost promovat doctor în teologie la Facultatea teologică din București.

Sincere Felicitări!

Concordatul. Ziarele din capitală aduc știrea următoare: „Pentru a zădărnici (?) încheierea concordatului României cu Vaticanul, o delegațiune de parlamentari maghiari, în frunte cu primatele Cernoch al Ungariei, s'a prezentat papei, căruia i-au afirmat, că încheierea concordatului dintre România și Vatican ar aduce grave prejudicii maghiarilor din Ardeal, cât și întregului catolicism din țara noastră. Ca urmare a acestei intervențiuni, Vaticanul a comunicat guvernului român noi condițiuni pentru încheierea concordatului, condițiuni pe cari România în nici un caz nu le poate admite. În consecință cercurile noastre oficiale consideră astăzi încheierea concordatului ca absolut exclusă”.

Nou arhiereu. La 28. Decemv. 1924 a fost hirotonit arhiereu-vicar pe seama mitropoliei din Iași, cu titlul de Botoșeneanul, iconomul G. Leu, după ce în călugărie primise mai înainte numele de Grigorie.

Advențiști de ziua a șaptea din Statele-Unite ale Americii de Nord se pregătiseră pentru judecata cea de apoi, care trebuia să aibă loc în noaptea dela 6 spre 7 Februarie a. c. Cu câteva zile înainte Robert Reidt, profetul sectei, își obligase femeia și copiii să se hrănească numai cu morcovi și cu apă, ca să aibă sângele curat și să fie gata să ia loc printre cei aleși.

Vineri seara, după ce luase parte la un concert al telefoniei fără fir, Robert Reidt își arunca ochii spre cer și văzând, că nimic neormal nu se arată, s'a dus binișor și s'a culcat liniștit.

Dar se spune, că aproape pretutindeni s'au găsit oameni din aceia, cari crezuse pe prorocul lor și cari au vrut să-și ridice singuri viața și să ia înaintea ceasului fatal. Și în chipul acesta șase fete tinere s'au sinucis la Cleveland. Alții iarăși s'au grăbit să-și vândă averile, în vederea sosirii sfârșitului lumii.

Unii dinte advențiști zic, că sfârșitul lumii ar putea să vie săptămâna următoare, pentru că Domnul a trebuit să se oprească în mai multe planete, ca să pregătească călătoria sufletelor și din această pricină el și-a întârziat sosirea pe pământ.

Nu este pentru întâia oară, când advențiști de ziua a șaptea vestesc sfârșitul lumii. Mai acum vre-o treizeci de ani în urmă, și așteptau într-o zi anume înălțarea la cer, pe nori, a celor aleși. Desamăgirile însă n'au descurajat pe acești sectanți.

Cei mai numeroși advențiști de ziua a șaptea se găsesc de sigur în America, patria sectelor, dar sunt și prin Franța și în alte state din Europa.

Congresul preoților văduvi. Comitetul de acțiune al preoților văduvi a lansat un apel, prin care se convoacă pe zilele de 29 și 30

Aprilie a. c. ultimul congres al preoților văduvi la București, cu scopul de a se face o nouă cerere către Sf. Sinod pentru rezolvirea favorabilă a problemei recăsătoriei preoților văduvi.

Adunarea generală a „Băncii Poporale“ din localitate s'a ținut Joi, în 12. Martie a. c., sub prezidiul pâr. protopresbiter Andrei Ghidiu.

Deși recolta slabă din anul trecut și lipsa de capitaluri ieftine au imprimat vieții economice o stragnare în toate ramurile ei, bilanțul „Băncii Poporale“ pe a. 1924 prezintă o dezvoltare favorabilă nu numai pentru un an de criză, ci chiar și pentru un an normal. Toate ramurile de operațiune prezintă o deosebită dezvoltare față de anii trecuți, și în deosebi față de anul 1923, care încă a arătat un progres frumos. Depunerile s'au urcat cu aproape 5.000.000 Lei, ceea ce dovedește în deajuns încrederea marelui public în acest institut, care ocupă locul cel dintâi în viața noastră economică financiară românească din Granița. Beneficiul net de Lei 704.949.46 din anul acesta prezintă o creștere de Lei 368.318.17 față de anul trecut.

Acționarii au avut un nou prilej de a se convinge, că conducerea institutului și a filialelor sale din Bozovici, Teregova și Eșelnița este depusă în mâni destoinice.

Fondatorii „Băncii Poporale“, care pre vremurile de urgie a știut să facă din banca lor o adevărată cetățuie de apărare în contra dușmanului asupritor, pot fi astăzi mulțumiți, că instituțiunea creată de dânsii progresează. Actuala conducere a băncii, și îndeosebi agilul ei director executiv, dl Isidor Tataru, este garanța, că acest institut în curând va asigura capitalului românesc locul, ce după drept i-se cuvine între împrejurările de astăzi în întreg cuprinsul fostei Granițe.

Raportul Consiliului de administrație și cel al Consiliului de cenzori, precum și propunerile acestora privitor la bilanțul anual și distribuirea beneficiului net s'au primit cu unanimitate de către cei 41 acționari prezenți, cari reprezentau aproape $\frac{3}{4}$ din capitalul societar. Din beneficiul net s'a hotărât să se distribue un dividend de 15% acționarilor și Lei 12.000 pentru scopuri culturale, din care sumă Lei 5.000 se vor pune la dispoziția Consistorului nostru diecezan pentru trebuințele sale.

Dorim, ca acest gest nobil, care la „Banca Poporala“ — încă din vremurile de urgie — a devenit un vechiu obicei, să afle răsunet și la celelalte institute românești de pe teritoriul eparhiei noastre, căci doara credincioșii bisericii noastre dau grosul acționarilor și la aceste institute financiare.

Rap.

Consistorul diecezei ort. române a Caransebeșului vinde dreptul de opțiune la emisiunea VIII de acții după 30 (treizeci) buc. acții dela institutul de credit și economii „Victoria“ din Arad.

Ofertele sunt a se adresa Consistoriului diecezan din Caransebeș până inclusive 22 Martie 1925.

Sfințirea clopotelor în Vrani. În nr. 6. din a. c. al „Foi Diecezane” ați binevoit a lua notă despre frumoasele sărbări, ce s'au aranjat în comuna noastră din prilejul sfințirii clopotelor.

Țin să amintesc, că la reușita colectei au contribuit atât comitetul și epitropia parohială, cât și primăria comunală. Nu mai puțin au contribuit la adunarea sumei de 162.000 Lei membrii „Reuniunii de cântări și muzică, cari au aranjat un concert în beneficiul procurării clopotelor. Iar bravii noștri consăteni Iosif Bena și Emilian Bocșan au adunat în Cleveland (America) dela prietenii și cunoscuții lor suma de 75 Dolari — 15000 Lei.

Tot în ziua sfințirii clopotelor s'au sfințit și 2 rânduri complete de ornate bisericesti țesute, și gătite de mâinile harnicelor noastre țărance. Sunt lucruri de o deosebită frumseță, împodobite cu motive naționale, adevărată artă națională casnică, cari dovedesc nu numai harnicia și priceperea, dar și dragostea evlavioaselor noastre țărance cătră lăcașul Domnului.

Primească toți marinimoși dăruitori, precum și toți cei ce s'au ostenit pentru împodobirea sfântului lăcaș mulțumirile comunei noastre bisericesti. Bunul Dumnezeu sătle răsplătească jertfa lor cu darurile Sale bogate, iar exemplul lor de dragoste cătră biserică să servească de îndemn și altor buni creștini.

N. Balmez, preot.

Comuna bisericască Opatița din tractul protopresbiteral al Buziașului, simțând arzătoarea lipsă a unei case parohiale, a cumpărat peste drum de biserică un edificiu cu prețul de 160.000 Lei, care preț se va acoperi în cea mai mare parte din sumele adrepartate în anul trecut și în cel curent asupra credincioșilor noștri de acolo. Contractul de vânzare și cumpărare s'a aprobat din partea Consistorului diecezan și urmează a fi prezentat cărții funduare pentru a se transcrie realitatea cumpărata pe numele comunei bisericesti. Servească jertfa adusă de harnicii Opaticeni drept îndemn pentru acele comune bisericesti, a căror preoți sunt siliți să locuiească în case cu chirie, fiind expuși la tot felul de neajunsuri.

Bibliografie.

A apărut:

„*Renașterea*”, revistă de cultură religioasă, apare lunar sub patronajul P. S. Episcop Vartolomeiu al Râmnicului. Anul IV, nr. 2 (Februarie 1925). Craiova. Abonament anual: 80 Lei.

„*Luminătorul*”, revista bisericii din Basarabia. Apare de 2 ori pe lună. Anul LVIII, nr. 5 (1 Martie 1925). Chișinău Abonamentul: ?

„*Cultura Creștină*”, revistă lunară. Anul XIV, nr. 3 (Martie 1925). Blaj. Abonamentul anual: 160 Lei.

„*Arhivele Olteniei*”, publicație bilunară, apare sub direcțiunea dlor Dr. Ch. Laugier și prof. C. D. Fortunescu. Anul IV, nr. 17 (Ianuarie-Februarie 1925). Craiova. Prețul: 40 Lei.

„*Datiua*”, revistă lunară literară și socială. Anul III, nr. 1—2 (Ianuarie-Februarie 1925). T. Severin. Abonamentul anual: 120 Lei.

Poșta Redacției.

N. Țuc, primar în Z. Regretăm, dar nu putem publica știrea despre decorarea din chestiune, căci aceasta nu s'a conferit la propunerea Ven. Consistor diecezan.

E. S. preot în C. Să fie fără supărare, dar nu putem publica. Unde am ajunge, dacă am publica toate mulțumirile protocolare pentru astfel de donațiuni, cari se dau fără a consulta pe cei chemați și cunosători ai situațiunei dela noi?

Publicațiune.

Pentru renovarea bisericii ort. rom. din Sacoșul mare se eserie licitație pe ziua de 24 Martie a. c. la 11 oare a. m. Condițiunile se pot vedea zilnic la oficiul parohial.

Sacoșul-mare, din ședința sinodului parohială ținută la 8 Martie 1925.

Ioan Vladescu m. p.
paroh

Primăria orașului Caransebeș.

Nr. 1075/adm. 1925.

Publicațiune de licitație.

Consiliul orașului Caransebeș în deplin acord cu Comisiunea financiară cu deciziunea sa de sub No. 1198 adm. 1923 dela 9 Iunie 1923 a hotărât vânzarea prin licitație publică a casei din strada Episcop Popasu (închiriată de prezent comerciantului B. Reisz.)

Licitațiunea primă ținută în ziua de 7 Iulie 1923, precum și licitațiunea a doua ținută în ziua de 28 Februarie 1925 rămânând fără rezultat satisfăcător, în baza hotărârei susamintite prin aceasta publicăm a treia licitație pentru vânzarea susnumitei case, constatătoare în parter dintr'un mare local pentru o mare prăvăliă (lungime 32.60, lățime 8.65), magazii și diferite alte încăperi (la olaltă 17), iar în etaj o locuință confortabilă cu 12 încăperi și încă 7 alte încăperi.

Reflectanții își vor înainta ofertele în scris și sigilate în plicuri închise până la 21 Martie 1925 ora 12 a. m. Primarului orașenesc, când apoi ofertele încurse în prezența oferentilor se vor deschide.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul Primarului orașului Caransebeș.

Caransebeș, la 28 Februarie 1925.

primar:
ss. Fr. Pauck

Un clopot de vânzare!

Comuna bisericească din FERENDIA vinde în condițiuni favorabile un clopot de alamă în greutate de 200 kg, turnat în a. 1922.

Condițiunile se pot afla la Oficiul parohial.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

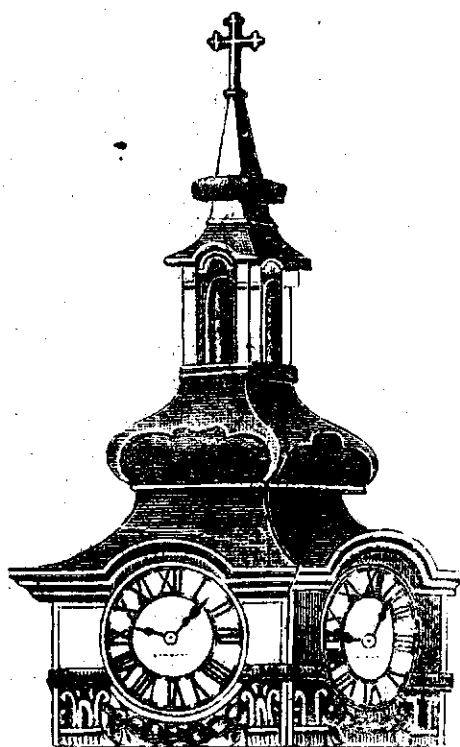

Atelier modern
pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confecționează reverenzi pentru domnii preoți și tot felul de haine civile după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în timpul cel mai scurt.

La Tipografia și Librăria Diecezană Caransebeș
au sosit diferite obiecte bisericești
cădelnițe, candelor, potire, discuri, stelute,
sfeșnice, etc.

CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBEȘ

Str. EPISCOP POPASU

(Institutul teologic)

Furnizează, montează și preia reparaturile ceasurilor dela biserică.

10-10